

Начало > Предприемане на съдебни действия > Европейския съдебен атлас по гражданскоправни въпроси > Искове с малък материален интерес
Искове с малък материален интерес

Германия

Член 25, параграф 1, буква а) – Компетентни съдилища

Съдът, компетентен да постановява решения по европейската процедура за искове с малък материален интерес, е местният съд (*Amtsgericht*), определен съгласно правилата за териториалната компетентност.

Член 25, параграф 1, буква б) – Средства за комуникация

Навсякъде са налице следните средства за комуникация: пощенски услуги, включително частен куриер, факс, доставяне на ръка или предявяване на иска в офиса на съда за завеждане на искове (*Rechtsantragstelle*).

Освен това искове в писмена форма могат да бъдат предявени в електронна форма в определени съдилища във всички федерални провинции (*Länder*) и във всички федерални съдилища, като в този случай лицето, отговорно за подаването на електронния документ, трябва да постави квалифициран електронен подпис. За това са необходими софтуер за електронен подпис и карта с подпис със съответния четец на карти.

Осъществяването на контакт с участващите съдилища е възможно и от територията на други държави членки чрез интерфейса eCODEX.

Информация за това кои съдилища допускат електронен достъп, може да бъде намерена на адрес <http://en.justiz.de/index.php> и <http://www.egvp.de/>, или на уебсайтовете на отделните съдилища.

Считано от 1 януари 2018 г., подаването на електронни документи съгласно член 130а от преразгледания Граждански процесуален кодекс ще бъде възможно във всички регионални и федерални съдилища, при условие че електронният документ съдържа квалифицирания електронен подпис на отговорното лице или е подписан от него и предаден чрез сигурни средства. За „сигурни средства“ ще се приемат:

1. Услугата на германското електронно правителство „DeMail“ с удостоверяване на подателя (*absenderbestätigt*);
2. специалната електронна пощенска кутия за адвокати („beA“);
3. специалната електронна пощенска кутия за публични органи („beBPO“).

Техническите параметри за предаване на електронни документи следва да бъдат определени в наредба на федералното правителство, която трябва да влезе в сила до 1 януари 2018 г.

Член 25, параграф 1, буква в) – Органи или организации, които са компетентни за предоставянето на практическа помощ

Местните съдилища са компетентни да предоставят практическа помощ в съответствие с член 11 от Регламент (ЕО) № 861/2007, изменен.

Практическа помощ се предоставя от съответния персонал съгласно организационната структура, главно персонала в офисите за завеждане на искове или информационните бюра. Информация относно компетентните местни съдилища и средствата за комуникация можете да намерите в Европейския съдебен атлас. Моля, разгледайте буква а) по-горе.

Член 25, параграф 1, буква г) – Средства за електронно връчване и комуникация и средства за изразяването на предварително съгласие за използването им

Съгласно член 174, параграфи 1 и 2 от Гражданския процесуален кодекс даден процесуален документ може да бъде връчен по факс, срещу потвърждение за получаването, на адвокат, нотариус, съдебен изпълнител (*Gerichtsvollzieher*), данъчен консултант или всяко друго лице, което се ползва с определено доверие, произтичащо от професията му, публичен орган, корпорация или публичноправен орган.

Съгласно член 174, параграф 3 на посочените по-горе лица могат да бъдат връчени също електронни документи. Това се прилага и по отношение на други страни в производството, при условие че те изрично са дали съгласието си документите да се предават в електронна форма. Документът трябва да бъде подписан електронно и трябва да бъде защитен срещу оповестяването му пред неупълномощени трети страни. Документите могат да бъдат предадени и чрез De-Mail.

Считано от 1 януари 2018 г., вместо да се използва електронен подпис, ще бъде възможно да се изпращат електронни документи чрез сигурни средства за предаване на данни (*sicherer Untermittlungsweg*) по смисъла на член 130а от Гражданския процесуален кодекс. Посочените по-горе лица ще трябва да въведат сигурни средства за предаване на данни за връчването на електронни документи. Доказателство за електронното връчване ще бъде електронното потвърждение за получаването в структуриран, пригоден за машинно четене формат. При връчване на документа съдът ще предостави набор от данни във връзка с това.

Съгласно член 13 и член 174, параграф 3 от Гражданския процесуален кодекс приемането може да бъде съобщено чрез посочените по-горе в буква б) средства.

За повече информация вж. буква б).

Член 25, параграф 1, буква д) – Лица или професии, които са правно задължени да приемат връчване на документи или други писмени съобщения чрез електронни средства

След въвеждането на член 31а, параграф 1, първо изречение от Федералния кодекс за адвокатурата („BRAO“), Федералната адвокатска колегия се задължава да въведе специална електронна пощенска кутия за всеки адвокат в Германия. Една от целите на този член 13а е да се гарантира, че е възможно да се свържете с всеки адвокат в Германия чрез електронни средства. Специалната електронна пощенска кутия за адвокатите е въведена на 28 ноември 2016 г.

Към момента обаче нейното използване не е задължително. По-скоро в член 31 от наредбата, уреждаща указателя и пощенската кутия на адвокатите (*Rechtsanwaltsverzeichnis- und -postfachverordnung*), се предвижда, че до 31 декември 2017 г. включително, информацията, получена чрез специалната електронна пощенска кутия за адвокатите, трябва да се взема под внимание само ако собственикът на пощенската кутия предварително се е съгласил да я използва. Този период на доброволно използване има за цел да се даде възможност на адвокатите да навлязат в новата технология, и да се гарантира, че пощенската кутия се използва безпроблемно, преди употребата ѝ да стане задължителна. Считано от 1 януари 2018 г., към член 31а от BRAO се добавя нов параграф 6, който изисква всички адвокати да се запознаят с информацията, изпратена на специалните им електронни пощенски кутии. Законодателно изменение във връзка с това е включено в законопроекта за прилагане на Директивата за признаване на професионалните квалификации и за изменение на други разпоредби относно юридическите професии (реф. Bundestagsdrucksache 18/9521, стр. 9 и 107 и следващите).

Тази област се урежда от Регламент (ЕО) № 1393/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 г. относно връчване в държавите членки на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела („връчване на документи“).

Член 25, параграф 1, буква е) - Съдебни такси и допустими начини за плащане на съдебните такси

Съдебните такси за европейската процедура за иски с малък материален интерес се уреждат от Закона за съдебните такси („GKG“).

Съдът начислява съдебни такси чрез фактура за съдебни такси (*Gerichtskostenrechnung*). Таксите са дължими при подаване на молба за образуване на производство, въпреки че производството може да продължи дори без да е извършено плащане.

Освен от заявителя, съдебни такси се заплащат и от всеки, на когото това задължение му е наложено от съда, или от всеки, който е поел задължението за плащане на таксите като част от споразумение.

Специалните такси са определени в таблицата на разноските, приложена към Закона за съдебните такси („KV-GKG“). Под номер 1210 в KV-GKG се определя ставка на такса от 3,0 таксови единици за европейската процедура за иски с малък материален интерес. В случай на ранно прекратяване на производството ставката се намалява с 1,0 единица (номер 1211 от KV-GKG).

Таксата се определя в съответствие със сумата, която е предмет на делото и която обикновено отговаря на размера на иска. Ако към главния иск има и акцесорни иски (лихви или разноски), размерът на акцесорните иски не се взема под внимание.

Прилагат се следните такси:

Сума до EUR	Коефициент 3,0 EUR	Коефициент 1,0 EUR
500,00	105,00	35,00
1000,00	159,00	53,00
1500,00	213,00	71,00
2000,00	267,00	89,00
3000,00	324,00	108,00
4000,00	381,00	127,00
5000,00	438,00	146,00

Освен таксите се дължат и всички разноски като такива за свидетели, вещи лица или преводачи.

Плащанията могат да се извършват чрез банков превод. Банковите данни се съобщават с искането за плащане, издадено от касата на съда.

Член 25, параграф 1, буква ж) - Процедури за обжалване и съдилища, в които жалбите могат да се подават

Жалба по общия ред (*Berufung*) може да бъде подадена срещу съдебни решения, постановени на първа инстанция в съответствие с правилата, определени в Гражданския процесуален кодекс, по-специално в член 115 и в следващите го. Такива жалби трябва да се подават в едномесечен срок; този срок започва да тече от датата на връчване на пълното решение. Съдът, компетентен да се произнася по жалби срещу решения в рамките на европейската процедура за иски с малък материален интерес, е регионалният съд (*Landgericht*), определен съгласно правилата за териториалната компетентност.

Решение по жалба, постановено от регионалният съд, може да бъде обжалвано с касационна жалба, ако това се допуска от въпросния регионален съд. Подаването на такава касационна жалба (*Revision*) трябва да бъде разрешено съгласно член 543, параграф 2 от Гражданския процесуален кодекс, ако делото е от основно значение или ако такава жалба е необходима, с цел развитие на правото или за да се гарантира последователна съдебна практика.

Член 25, параграф 1, буква з) – Процедура за преразглеждане на решението и съдилища, компетентни да извършват такова преразглеждане

Съгласно член 1104, параграф 1 от Гражданския процесуален кодекс, ако определените в член 18 изисквания са изпълнени и се спазват при подаване на молбата, производството продължава и се връща във фазата преди постановяване на съдебното решение. Компетентен е съдът, който е гледал делото първоначално.

Член 25, параграф 1, буква и) - Приети езици

Може да се използва само немски език. В районите си по месторождение лужишкото население има право да използва лужишки език в съда.

Член 25, параграф 1, буква й) - Органи, компетентни по отношение на изпълнението

За повече информация относно органите, компетентни за изпълнението, вж. краткото представяне на [„Процедури за изпълнение на съдебно решение“](#). Съдът, компетентен да постановява решения по член 123, е съдът, компетентен да се произнася по главното производство.

Последна актуализация: 28/11/2018

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответната държава-членка. Преводите са направени от Европейската комисия.

Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите.

Европейската комисия не поема каквато и да е отговорност по отношение на информация или данни, които се съдържат или споменават в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.